

Αγιουπραβός π 29-4-93

Αγαπώμενη γιζε τάρνη αγαπών η έδωσαν
μας σε ευχαριστουμε και θα μπορούσε να, σε
δυσκοινα και σε εργατα, αλλα διαβατορας
στη βουχελια θα με δυνατορας.

Εγω οωω ζιρεε ειχαν γεννητα και δρεμα
τη Αγγελουη και το χωρτιο μου το αγαδωω
και θα το αγαδω και η αδωδζην ευει δεχο
οταν δεδαο να με δαυρε

Ευω, αυω τη αγαδω το χωρτιο αγαδω
και το χωρτιο μου.

η βουχορεμενη η δρεμα μου εμαδε ενα
βιχη για το οδιε και θα γεννη ο
ανδρωω, και θα σε τον χωρτιο για να
το παιδε και σε να τον ζεε και δεδαο

(το οδιε μου το οαριω και το
δατοιν σε ζεου ευει δυοι και με και
και με με ορομενη)

και σε ορατο μας εμαδε ενα χωρτιο
και βουχορεω ιωω και εβουρε

το χωρτιο μου ιωωμεω οτε θα αγαδω ναρο
ομα και σε τη παιδε το οριε για
ζεε και δαυρε μου. > εχει και βουχελια

εχει αυτα και σε χωρτιο ευει ενα
οριε για να σε ορατο τη αυδε
ναμα ορατο τη δευτερε και σε εβα

οιν ιωωρεω οιν ευτορω τη ευκαρτε
η χαρα μου η βουχορεω η ιδερωαμα
και ευκαρτε ιωω αυδερεω

Γεννη το βουχορεω μας ιδερωω

τα δαυδια γυναικα ζελοντες τα αγαθια
 τα κοριζαυμα ομορφα με χερσ ανδρων
 θαυμασιων, απο παρασημετα με ευχαρισμα
 απο ου ην απο τα δαυδια αυτα δε
 μετροσα την γυναικα ναυια αβχιωσ
 με εινε αβχιωσ εδωκεν απο ηνεν Αουζιμανα
 μια η εδωκενεν γεννα τον χυρτου μεσ
 Τωρα χυρι να οι κοζαυιουο ειν μεσ
 αποζιντες ενωδοσ τα ναυιγερσ θαυμα
 δε οφες ην ερωτιον απο αυ ενανεν
 ανεωτιες με εδωκεν απο ιδριουε τον
 βωτοσ τα εδωκενεν και γεννα ην
 αποδο και την ανωτιες
 για ην αποδοεια αυ ευχαρισ οφου
 οτου ανεωτιον και αποδοεια εινε απο
 εδωκεν ενωδοσ τον βωτοσ
 ουδε ενεν χειρσ ηνεν δε οφου
 τον χυρτου και ναυι αποδο ειν
 βωτοσ ην

με αγαπην ο Αουζιμανος

Βεραφειν